

Trybuna Ludu

ORGAN KOMITETU CENTRALNEGO POLSKIEJ ZJEDNOCZONEJ PARTII ROBOTNICZEJ

Nr 96 (110) ROK II.

WARSZAWA — PIĄTEK, 8 KWIEŹNIA 1949 R.

WYDANIE F.

CENA 5 ZŁ

Rumunia żąda zwrotu mienia wywiezionego przez Niemców

(a) BUKARESZT. (PAP). — Agencja Rador podaje tekst noty rządu rumuńskiego, skierowanej do rządu St. Zjednoczonych, w której rząd Rumunii protestuje przeciwko faktowi, że St. Zjednoczone czynią przeszkody w zwrocie zagrabionego przez hitlerowską Rumunię mienia rumuńskiego, znajdującego się w amerykańskiej strefie okupacyjnej.

12 września 1944 r. podlega restytucji". Rząd rumuński wysłał do amerykańskiej strefy okupacyjnej w Niemczech komisję, której polecił realizację rewindykacji mienia rumuńskiego, jednakże środki, podjęte przez dowództwo amerykańskie, utrudniały, a nawet przeszkadzały w pracy komisji.

Nota określa stanowisko władz amerykańskich w tej sprawie jako naruszenie postanowień traktatu pokojowego z Rumunią i obarcza odpowiedzialnością za to rząd St. Zjednoczonych. Rząd rumuński wyrażając protest przeciwko wyżej wymienionym naruszeniom postanowień traktatu pokojowego z Rumunią, wzywa rząd St. Zjednoczonych do podjęcia koniecznych kroków dla restytucji mienia rumuńskiego.

Franco jest rzeczywistym autorem paktu atlantyckiego

(a) N. JORK (PAP). Odbył się tu wielki wiec antyfrankistowski, zorganizowany przez antyfaszystowski komitet uchodźców hiszpańskich, który podjął 10-dniową akcję protestacyjną przeciwko reżimowi faszystowskiemu w Hiszpanii.

Na wiecu przemawiali Henry Wallace, delegat polski w ONZ, dr Juliusz Suchy, b. hiszpański minister spraw zagranicznych Julio Alvarez del Vayo, publicysta postępowy I. P. Stone oraz przewodniczący komitetu uchodźców dr E. Barsky. Wallace oświadczył, że Franco jest „rzeczywistym autorem paktu północno-atlantycznego”.

Reaktywowanie Komunistycznego Związku Młodzieży we Włoszech

(f) RZYM (PAP). — Dziennik „Unita” publikuje rezolucję Komitetu Centralnego Włoskiej Partii Komunistycznej w sprawie reaktywowania Komunistycznego Związku Młodzieży.

Związek ten został rozwiązany po wyzwoleniu kraju, żeby dać możliwość jego członkom wstąpienia do różnych organizacji młodzieżowych przy partiach politycznych. Obecnie wszystkie te organizacje, z wyjątkiem organizacji kierowanej przez komunistów, znikły z horyzontu, a wśród młodzieży niezorganizowanej oraz w szeregach akcji katolickiej daje się zauważyć całkowity marazm.

Usprawnienie organizacji pracy źródłem wielomilionowych oszczędności Z całego kraju napływają pierwszomajowe zobowiązania

Z całego kraju napływają w dalszym ciągu liczne zobowiązania I Majowe, które podejmują zakłady fabryczne, organizacje społeczne oraz poszczególne robotnicy. Na naradzie oszczędnościowej w Katowicach postanowiono uzyskać 200 mln. zł miesięcznie przez zmniejszenie do minimum nadliczbowych godzin pracy.

Konferencja w Katowicach odbyła się z udziałem przedstawicieli związków zawodowych okręgu przemysłowego z udziałem reprezentanta KW PZPR. Poświęcono ona była omówieniu spostrzeżeń i wniosków z przebiegu realizacji systemu oszczędnościowego w zakładach pracy.

Przewodniczący zarządu głównego Zw. Zaw. Górników tow. Nieszporek zanalizował pierwsze osiągnięcia górników w dziedzinie oszczędności i przedterminowego wykonania planu produkcji na bieżący rok.

Mówca podkreślił, iż od zakończenia Krajowej Narady Oszczędnościowej odbyło się w zakładach pracy przemysłu w całym kraju ponad 100 zebrań robotników.

Dotychczasowe osiągnięcia oraz szczerze zainteresowanie górników zagadnieniami oszczędności pozwalają przypuszczać, iż przewidywana kwota 6 miliardów zł oszczędności w przemyśle węgłowym będzie przekroczona w bieżącym roku.

Władze amerykańskie sankcjonują hitlerowską grabież mienia polskiego

Nota Ambasady RP w Waszyngtonie do rządu USA

W dniu 1 kwietnia br. ambasador Polski w Waszyngtonie Winiewicz złożył w Departamencie Stanu notę, dotyczącą zwrotu mienia obywateli polskich, którzy przebywali w Niemczech przed rokiem 1939.

W usilnych staraniach, które Rząd Polski czynił po zakończeniu wojny dla odzyskania mienia polskiego z terenów niemieckich, zagadnienie tak zwanej restytucji zajmowało specjalne miejsce. Dażąc do całkowitego wywłaszczenia Polaków władze hitlerowskie skonfiskowały cały majątek polski na mocy wydanych w roku 1940 specjalnych ustaw. Za pośrednictwem utworzonej w tym celu organizacji, znanej pod nazwą Haupttreuhandstelle Ost (HTO) mienie polskie odebrano z całą bezwzględnością z rąk Polaków, przekazując je Niemcom, najczęściej zasłużonym działaczom nazistowskim.

Od chwili zakończenia wojny Rząd Polski czynił usilne starania u władz amerykańskich w celu przywrócenia zagrabionej własności tym obywatelom polskim, którzy przetrwali okres prześladowań hitlerowskich oraz odzyskania majątku tych właścicieli polskich, którzy wyginęli lub których miejsce pobytu jest nieznane.

W odpowiedzi na starania polskie, które miały spowodować jak najszybsze odzyskanie własności polskiej, władze amerykańskie poczęły stosować taktykę ociągania się z ostatecznymi decyzjami. Niewyrażenie zgody na zwrot własności polskiej sprawiło, iż do dnia dzisiejszego zagrabiony przez hitlerowców majątek pozostaje w rękach niemieckich. Tłumacząc swe postępowanie, władze amerykańskie oświadczyły, że własność polska stała się „sporną” w następstwie konfiskat hitlerowskich. Tym samym uznawano bezprawne pociągnięcia hitlerowskie w roku 1940. Władze strefy amerykańskiej wolały uznać stan wywołany przez ustawodawstwo niemieckie i działalność osławionej HTO, niż uczynić zadość słusznym żądaniom.

Dobra wola rządu polskiego Rząd Polski mimo wszystko nie zaprzestał starań. Kontynuując akcję obrony własności swych obywateli, ograbionych przez hitlerizm, władze polskie zgłosiły nowe wnioski o restytucję. Ponieważ w okresie starań polskich, rząd strefy amerykańskiej wydał tzw. „ustawę restytucyjną” nowe wnioski domagały się przejęcia majątku polskiego za pośrednictwem polskiego kuratora. Niestety i tym razem władze amerykańskie udaremniły zabiegi polskie, udając złozenia wniosków nie przez kuratora, lecz przez polską „organizację sukcesyjną”. Organizacja taka miałaby na celu reprezentację interesów obywateli polskich zaginionych lub tych, których miejsce pobytu jest nieznane.

Rząd Polski, wyznaczając jako organizację sukcesyjną Polski Czerwony Krzyż, uczynił zadość wymogom władz amerykańskich. W odpowiedzi nastąpiła lakoniczna odmowa. Wniosek o uznanie Związku b. Więźniów Politycznych jako organizacji sukcesyjnej, został podobnie potraktowany.

(Dokończenie na str. 2)

Plan Marshalla uczynił z Francji gospodarczą kolonię USA

(a) PARYŻ (PAP). — Na posiedzeniu Rady Republiki, poświęconym gospodarczej polityce rządu, charakterystyczne przemówienie wygłosił sprawozdawca komisji finansowej — Pellenc znany ze swych poglądów antykomunistycznych, który zaatakował gwałtownie politykę rządu podkreślając, że w dziedzinie gospodarczej jest ona powtórzeniem polityki władz okupacyjnych.

Występując w obronie zarzucanego obecnie planu Monnetta, który przewidywał przede wszystkim rozwój produkcji krajowej, Pellenc skrytykował opracowany w ramach „europejskiej współpracy gospodarczej” tzw. 4-letni plan gospodarczy.

We francuskich kołach gospodarczych uważa się, że przemówienie Pellenc'a świadczy o poważnych obawach kapitalistów francuskich, zaniepokojonych skutkami uczestnictwa Francji w planie Marshalla.

Sprawozdawca komisji finansowej przytoczył argumenty, jakże od wielu miesięcy wysuwała partia komunistyczna. Obecnie nawet koła gospodarcze zmuszone są przyznać, że zastąpienie planu Monnetta — planem Marshalla zmieniło całkowicie kierunek rozwoju gospodarki francuskiej. Francja eksportuje surowce i zaczyna sprzedawać artykuły przemysłowe tj. prowadzi politykę całkowicie sprzeczną z tą, jaką przewidywał plan Monnetta.

Wniosek w sprawie rozpisania nowych wyborów na Węgrzech

(a) BUDAPESZT (PAP). — W środę odbyło się posiedzenie prezydium Węgierskiego Ludowego Frontu Niepodległości. W jednym z punktów porządku obrady, prezydium zwróciło się do rządu z prośbą, aby złożył na ręce prezydenta Republiki — Szakasitsa wniosek w sprawie rozpisania parlamentu i rozpisania nowych wyborów.

Mieszkania dla robotników w ramach Czynu Pierwszomajowego

1 maja robotnicy huty „Ostrowiec” otrzymają 108 mieszkań. Aktywność partyjną i administracyjną huty zobowiązały się w ramach Czynu Pierwszomajowego przyspieszyć budowę kolonii robotniczej

Silna opozycja w Kongresie USA przeciwko paktowi atlantyckiemu 40 senatorów na 96 przeciw ratyfikacji paktu

(a) LONDYN (PAP). — Korespondenci brytyjscy w Waszyngtonie donoszą, że ratyfikacja paktu atlantyckiego oraz uchwalenie ustawy w sprawie dostaw broni dla Europy Zachodniej napotykały w Kongresie USA na nieoczekiwanie dużą opozycję. Korespondent „Timesa”, cytując opinię wpływowych senatorów amerykańskich stwierdza, że są małe szanse, aby sprawa ratyfikacji paktu atlantyckiego znalazła się na porządku dziennym obecnej sesji Kongresu.

W związku z tym już teraz mówi się o możliwości zwołania specjalnej letniej sesji Kongresu. O rozmianach narastającej opozycji w Ameryce przeciwko paktowi świadczy m. in. deklaracja Vandenberg'a, który przewiduje, że dyskusja nad paktem w komisji spraw zagranicznych potrwa co najmniej 6 tygodni, a w Senacie — kilka miesięcy.

Z jeszcze większą opozycją spotyka się sprawa dostaw broni dla Europy Zachodniej. „Times” cytuje wypowiedzi kilkunastu senatorów m. in. przewodniczącego komisji finansowej — George'a, który proponuje, aby rozpatrzenie tego zagadnienia odroczone do następnego roku.

Przeciwnicy planu uzbrojenia Europy twierdzą, że pogarszająca się sytuacja gospodarcza w USA nie pozwala St. Zjednoczonym na finansowanie takiego programu i że St. Zjednoczone nie będą mogły połączyć dostaw marshallowskich z dostawami broni dla Europy Zachodniej.

Według obliczeń „Timesa”, w chwili obecnej na 96 senatorów — 40 wypowiada się przeciwko ratyfikowaniu paktu atlantyckiego, a zwłaszcza przeciwko finansowaniu programu dofinansowania państw Europy Zachodniej.

Rząd francuski czyni trudności w wydawaniu wiz delegatom na Kongres

Przedstawiciele 550 milionów ludzi wezmą udział w Kongresie

(a) PARYŻ (PAP). — Dotychczas zgłosiły akces do Światowego Kongresu w Obronie Pokoju organizacje, reprezentujące 550 milionów osób. W 30-tu krajach utworzone zostały komitety, które prowadzą ożywioną działalność przygotowawczą do Kongresu. Prośbena udziału w Kongresie napływają do Komitetu Organizacyjnego bez przerwy.

Sekretariat komitetu organizacyjnego Światowego Kongresu w Obronie Pokoju donosi, że władze francuskie czynią trudności w udzielaniu wiz delegatom różnych krajów, którzy mają wziąć udział w Kongresie.

Sekretariat stwierdza, że fakty te świadczą, iż rząd francuski pragnie ograniczyć doniosłość i wymowę polityczną manifestacji pokojowej, jaką jest zapowiedziany Kongres. Francuski minister spraw wewnętrznych — stwierdza komunikat sekretariatu — zachowuje sobie prawo wyboru delegatów według własnego uznania. Stanowisko rządu francuskiego wobec Kongresu budzi zdumienie i spotka się z potępieniem milionów ludzi, pragnących pokoju.

PARYŻ (PAP). — Światowa Federacja Zw. Zaw. zgłosiła akces do Światowego Kongresu w Obronie Pokoju. Pismo SFZZ do komitetu organizacyjnego Kongresu, podpisane przez generalnego sekretarza Saillanta oraz jego następcę Gerberta i Rostowskiego, stwierdza m. in.: Światowy Kongres w Obronie

Pokoju witają z gorącą sympatią masy pracujące całego świata. Kongres ujawni, wzniósłszy się ponad różnice narodowe i rasowe, ponad różnice przekonań politycznych — spójnie światowych sił demokratycznych w obronie pokoju przeciwko prowokatorom, usiłującym wywołać nową wojnę”.

DZIS W NUMERZE:
Julian Kole, kierownik Wydziału Ekonomicznego KC PZPR. PIERWSZE SUKCESY I NIEROZWIĄZANE ZADANIA WALKI O STAŁY SYSTEM OSZCZĘDZANIA.
Roman Szydłowski: FESTIWAL SZUK ROSYJSKICH I RADZIECKICH.
Jeszcze: WZBOGAŃCY BURŻUJ I ZBANKRUTOWANY FEUDAL.

Przygotowania do Targów Poznańskich

Budowa nowoczesnego pawilonu Ministerstwa Komunikacji jest już na ukończeniu.

W jednym szeregu

Milion i trzysta tysięcy członków liczy Związek Samopomocy Chłopskiej. Komisja Wnioskowa Kongresu ZSCH, stwierdzając podwojenie liczby członków organizacji od ostatniego kongresu, stwierdza fakt oczyszczenia szeregów z elementów chłopskich od elementów kapitalistycznych. Tym samym milion i trzyście tysięcy przetransformowanych w ZSCH chłopów przodująca część wsi, której wielkim zadaniem jest udzielenie pomocy milionom i dziesiątkom tysięcy chłopów w zrozumieniu i wyprzedzeniu przemian, w przetransformowaniu przetransformowanych chłopów, w przetransformowaniu przetransformowanych chłopów...

cyjnych oraz do prowadzenia systematycznej pracy uświadamiającej na rzecz dalszego tworzenia tego rodzaju placówek przy bezwzględnie zachowaniu zasady dobrowolności oraz prawa własności do posiadanej ziemi.

Przez walkę z reakcją, wyzyskiem i ciemnotą gromadzi — stwierdza deklaracja Kongresu — umacniamy siłę demokracji ludowej i budujemy podstawy socjalizmu w Polsce.

Kongres wyzwa wszystkich członków ZSCH do jak najintensywniejszej akcji w kierunku rozwoju i umasowienia współzawodnictwa na wsi i wskazuje, że zastosowanie systemu oszczędności na wsi, da gospodarce narodowej ogromne sumy.

Na Zjeździe Towarzystwa Przyjaciół Polsko - Radzieckiej, w październiku ubiegłego roku, z racjonalną myślą zorganizowania festiwalu sztuki radzieckiej w Polsce.

Wobec tego, że w doborze naszych aktorów wiele dobrych i ciekawych sztuk rosyjskich klasycznych i radzieckich autorów. Istotne jest, że sztuki radzieckie pojawiły się nie tylko na scenach stołecznych i w wielkich ośrodkach kulturalnych, lecz również w wielu teatrach prowincjonalnych.

Pierwsze sukcesy i nierozwiązane zadania w walce o stały system oszczędnościowy

Julian Kole

Wytuczne i hasła zrucono przez Krajową Radę Oszczędnościową padły na dojrzałą głębię. Zainteresowanie, nawet biernych dotychczas załóg robotniczych, gospodarką na zakładzie pracy i problemami produkcji — wzrasta. Wzmacnia się i wzbogaca nową treścią ruch współzawodnictwa pracy. Przebijają sobie drogę kępownicy, nie zauważony i niedoceniony dotychczas w wielu ogniwach aparatu gospodarczego i związkowego ruch racjonalizatorów i wynalazców robotniczych.

Oto — pierwsze dające się już w tej chwili zanotować pozytywne, polityczne wyniki rozpoczętej w całym kraju walki, wyniki rokujące wielkie efekty gospodarcze, jeśli tylko kampania ta będzie prawidłowo rozwijana.

Wniosek pierwszy do spraw nierównowagi rozwoju walki o racjonalną gospodarkę w poszczególnych dziedzinach. Nierówność ta powinna być szybko przezwyciężona.

nu i walce o oszczędną gospodarkę odbyły się tam w 100 wielkich zakładach pracy oraz 360 średnich i małych.

W rezultacie tych narad plan oszczędnościowy opracowany przez przemysł hutniczy, wynoszący około 8 miliardów zł, został uzupełniony dodatkowymi zobowiązaniami załóg w wysokości 560 milionów zł; w przemyśle węglowym plan oszczędnościowy został uzupełniony zobowiązaniami dodatkowymi na sumę około 350 milionów; w energetyce na Śląsku dodatkowo zobowiązania wynoszą 36 milionów zł.

Również i w innych województwach nie ma prawie hut, kopalni czy wielkiej fabryki, w których pierwotne plany oszczędnościowe nie zostały skorygowane po uwzględnieniu wskazanych przez załogi źródeł oszczędzania.

Stwierdzając to, podkreślić należy, że organizacje partyjne pozostałych zakładów pracy nie potrafiły również szeroko rozwinąć pracy mobilizacyjnej i organizacyjnej wśród mas robotniczych.

Wynika z tego, że Komitety Wojewódzkie, Miejskie i Powiatowe, słusznie koncentrując swą uwagę na zakładach przemysłowych, nie zwróciły jeszcze dotychczas należytej uwagi na inne dziedziny życia gospodarczego, gdzie możliwości oszczędzania są stosunkowo nie mniejsze niż w przemyśle.

Zwalczamy przejawy bierności administracji gospodarczej

Wniosek drugi sprowadza się do stwierdzenia dającej się wciąż zauważyć pewnej bierności w ogniwie administracji gospodarczej.

W tym samym Zagłębiu Śląsko - Dąbrowskim, gdzie wytuczne i hasła zrucono przez Krajową Radę Oszczędnościową docierają coraz bardziej do świadomości klasy robotniczej, tylko z oporami zdobywają one sobie obywatelstwo wśród części administracyjnego, gospodarczego i technicznego aparatu, działającego na tym terenie.

W przemyśle węglowym, który daje około 350 milionów złotych dodatkowych oszczędności trzeba było nie mało wysiłku ze strony organizacji partyjnej i generalnej dyrekcji, by przekonać niektórych inżynierów i administratorów jak wielkie oszczędności można osiągnąć przez oczyszczenie ośrodków w określonym terminie z niepotrzebnych urzędników, maszyn i materiałów.

Trzeba było niemało wysiłku, aby przekonać dyrekcję przemysłu cementowego o możliwości przekroczenia planu produkcyjnego w r. 1949 o 100 tys. ton cementu. Trzeba było zwołać specjalną radę aktywu partyjnego, by ostatecznie dyrekcja zgodziła się na skorygowanie planu.

Na naradzie aktywu partyjnego poświęconej produkcji silników, stwierdzono, że niedawno ustalony program produkcyjny dla fabryk wytwarzających silniki, może być przekroczony co najmniej o 5.000 sztuk.

fabryk zostają w tyle za biegiem wypadków.

Zrozumiałe, że nasze komórki planowania nie potrafią wszystkie przewidzieć. Zresztą najbardziej nawet przygotowany aparat układający plan jest ograniczony w swoich możliwościach, życie bowiem w wielu wypadkach go uzupełnia. Trudno jednak zrozumieć tych planistów lub dyrektorów fabryk, którzy ukrywają lub nie chcą widzieć ujawniających się w procesie pracy rezerwy, albo udzielają mało uwagi zobowiązaniom przyjętym przez załogi robotnicze.

Nie wolno zastępować walki metodami biurokracji

Z dalszych faktów, które budzą niepokój i mogą stać się poważnym niebezpieczeństwem, jeśli w porę się ich nie zlikwiduje, należy wymienić zarysowujące się braki w formach i metodach pracy organizacyjnej niektórych komitetów partyjnych w terenie.

Na czym polegają te braki? Na tym przede wszystkim, że komitety partyjne niedostatecznie jeszcze mobilizują masy wokół zadań walki o plan i oszczędności, co grozi biurokratyzowaniem całej kampanii.

W niektórych gałęziach przemysłu kierownictwo Centralnych Zarządów, przedsiębiorstw i zakładów pracy (przemysł naftowy, elektrotechniczny) „udało się sobie życie” i ograniczyło się do formalnego zatwierdzenia swoich planów oszczędnościowych przez komitety partyjne i rady zakładowe, bez jakiegokolwiek udziału członków partii i załóg robotniczych w opracowaniu tych planów.

Uderzający jest fakt, że sekretarze wielu komitetów partyjnych i przewodniczący rad zakładowych uważają tę metodę przyjęcia planów i zobowiązań za normalną i kładą bez żadnych zastrzeżeń pod zobowiązaniami swój podpis i pieczęć partyjną w przekonaniu, że w ten sposób, spełnili swoje zadanie.

Trzeba otoczyć opieką racjonalizatorów

Dalsze niedomagania w pracy komitetów partyjnych polegają na tym, że nie mobilizują one do wykonania zadań na tym odcinku komitetów współzawodnictwa pracy, związków zawodowych i innych organizacji masowych i że niedostatecznie organizują pomoc nowatorom i racjonalizatorom produkcji.

W zakładach pracy i w tych gałęziach przemysłu, gdzie zobowiązania przedterminowego wykonania planu zostały podjęte a plany oszczędnościowe już z załogami opracowane, przed komitetami i organizacjami partyjnymi wysuwa się jako główne zadanie zorganizowanie i zmobilizowanie wszystkich sił do realizacji przyjętych zobowiązań.

Co to oznacza? Oznacza to, że wysiłek podstawowych organizacji partyjnych, komitetów, rad zakładowych i dyrekcji fa-

brycznych powinien być skierowany na ściśle powiązanie ruchu współzawodnictwa pracy z walką o przedterminowe i oszczędne wykonanie planów gospodarczych i na kierowanie tym ruchem.

Nie można jednak prawidłowo kierować współzawodnictwem pracy, którego niezmiernie ważne elementy stanowi walka o przedterminowe i oszczędne wykonanie planu, bez politycznej pracy wśród mas i bez szerokiego oświetlenia przebiegu walki i jej wyników.

Ta praca jest na wielu zakładach przeważnie zaniedbana.

Przezwyciężenie tego impasu i spójgowanie pracy propagandowo - wychowawczej, to podstawowy warunek spotęgowania współzawodnictwa i kierowania nim przez Partię.

Hamulcem w rozwoju współzawodnictwa pracy są również przestarzałe i źle opracowane regulaminy współzawodnictwa pracy. Konieczne jest więc przystąpienie do przejrzenia i przeprowadzenia radykalnych zmian i na tym odcinku.

Aby wiedzieć na jakie trudności napotyka współzawodnictwo przy wykonywaniu planu i zobowiązań, komitety partyjne i podstawowe organizacje partyjne w zakładach powinny również głęboko wniknąć we wszystkie dziedziny gospodarki zakładu i okresowo podsumowywać wyniki, stosując przy tym wypróbowany oręż krytyki i samokrytyki.

Specjalną uwagę należy przy tym zwrócić na odcinek zaopatrzenia, który jak wykazuje dotychczasowe doświadczenie, jest jednym z najważniejszych miejsc naszego planowania.

O systematyczną i sprawną kontrolę

I wreszcie ostatni moment: konieczność organizowania od samego początku systematycznej, wszechstronnej, zarówno masowej jak i partyjnej, a także administracyjnej kontroli wykonania podjętych zobowiązań i ogólnego przebiegu walki o plan.

Wskazując na brak dobre zorganizowanej kontroli wykonania, jako na główną przyczynę wszelkich niedociągnięć w pracy Partii i aparatu państwowego, Stalin mówi: „Kierować to nie znaczy pisać rezolucje i rozsyłać dyrektywy. Kierować to znaczy sprawdzić wykonanie dyrektyw i nie tylko wykonanie dyrektyw lecz i same dyrektywy, czy są one słuszne lub błędne. Śmiało bylibyśmy myśleć, że wszystkie nasze dyrektywy są słuszne w 100 proc. Jest to niemożliwe i tak wcale nie bywa, towarzysze. Kontrola wykonania na tym właśnie polega, aby nasi działacze sprawdzili w ogniu praktycznego doświadczenia nie tylko wykonanie naszych dyrektyw, lecz i słuszność tych dyrektyw”...

Przypomnienie wskazań Stalina jest u nas w pełni na czasie. Trzeba aby każdy kierownik przedsiębiorstwa, każdy kierownik odcinka gospodarczego, działacz partyjny i związkowy zapamiętał je i wyciągnął z nich właściwe wnioski praktyczne.

Festival sztuk rosyjskich i radzieckich

Roman Szydłowski

twórczość socjalistycznego realizmu. Odrębną pozycję stanowią tu sztuki wielkiego inicjatora tego kierunku Maksyma Gorkiego. Głównie katowickie przedstawienie „Jegora Bułyczowa (inscenizacja Krasnowieckiego) doskonale aktorsko ostatnie przedstawienie „Wrogów” w Państwowym Teatrze Polskim w Warszawie (reżyserii Borowskiego) najwcześniej po wywołaniu wystawieni w teatrze im. J. Słowackiego w Krakowie „Mieszczanie” — oto poważny już dorobek polskich scen w tej dziedzinie.

Współczesna sztuka radzieckiego autora ukazała się po raz pierwszy po wywołaniu w teatrze im. J. Słowackiego w Krakowie „Rosjanie” Simonowa. Wład za nią poszły w licznych miastach dalsze. Cieszyły się one wielkim powodzeniem wśród polskiej publiczności teatralnej. A więc druga sztuka Simonowa „Harry Smith odkrywa Amerykę” („Zsgadnienie rosyjskie”) inscenizowana w krakowskim Starym Teatrze, w Łodzi i Poznaniu, „Wyspa po koju” Pietrowa (w Krakowie, Łodzi, Warszawie i innych miastach), „Lew na placu” Brenburga (we Wrocławiu i Łodzi), „Nie spokojna starość” Rachmanowa (w Łodzi), „Przyjaciele” Uspienskiego, „Starzy Przyjaciele” Malugina, „Bajka” Swietłowa (w Katowicach i w Warszawie), „Syn pułku” Katajewa (w teatrze Młodego Widza w

niestacja polsko - radzieckiej łączności kulturalnej i polsko - radzieckiej przyjaźni. Pojawiają się zapewne w związku z konkursem inscenizacji nowych sztuk radzieckich, wybranych dotąd raczej w sposób przypadkowy. Trzeba zaznaczyć, że dramaturgia radziecka przysyła obecnie swój świetny okres bujnego rozkwitu. Wystarczy wymienić takie sztuki jak: „Wielka siła” Romaszowa, „Mosiewski charakter” i „Kariera Bekietowa” Sofronowa, „Sad honorowy” Sztejna, „Wielkie dni”, „W pewnym kraju” i „Nasz chleb powszedni” Wirty, „Gubernator prowincji” bracl Tur i Szejnina, „Zielona ulica” Surowa, „Ognista rzeka” Kożernikowa, „Makar Dubrawa” Kornejczuka, sztuki znakomitego dramaturga Jacobsona, aby stwierdzić, że polskie teatry mogą w ramach festiwalu pokazać szereg świetnych sztuk autorów radzieckich, nie mówiąc już o klasykach rosyjskiego teatru.

Obecna, tak długo oczekiwana, pierwsza wizyta radzieckiego Moskiewskiego Teatru Dramatycznego (pod dyr. Ochłopkowa), konkurs na wystawienie sztuk rosyjskich i radzieckich, narada polskich dramaturgów, która odbędzie się niebawem w Łodzi, wreszcie festiwal sztuk radzieckich w jesieni — oto wydarzenia, które pozwolą autorom, reżyserom, aktorom i widzom teatralnym znaleźć szybszą drogę do socjalistycznego realizmu — stylu teatralnego, odpowiadającego wymogom no

Przedstawicielka kolchoźnic ZSRR pozdrawia chłopki polskie

W końcowej części III Krajowego Zjazdu ZSCH wygłosiła przemówienie uczestniczka delegacji kolchoźnic ZSRR Maria Sawcenko: „Pozwólcie, że przekaże Wam powitania od kolchoźnic Ra dzieckiej Ukrainy — powiedziała mówczyni. — Po powrocie do ojczyzny osobście przekażemy Wasze słowa naszym ziomkom. Opowiemy o Waszym zjeździe, który tchnie głębokim patriotyzmem chłopów polskich...”

Jestem szeregową kolchoźnicą. Pracuję jako dojarka już 13 lat. Za ostatnie powojenne 4 lata wydałam 164 tys. litrów mleka równe 8 tonom masła, za

Zawijaczki od »Fuchsa« podejmują inicjatywę robotnic huty »Pokój«

Nie ma w Warszawie ani jednej fabryki czy przedsiębiorstwa, które by nie podlegało zobowiązaniu 1-majowym, zaplanowanym do wzmocnienia produkcji przedterminowego wykonania planów i przeprowadzenia oszczędności.

Pracownicy »Fuchsa« wezwali do nadśladowania swego towarzysza od »Wedla«.

Elektrownia Warszawska przoduje w ciągłej walce o oszczędność

W Warszawie odbyło się ogólne zebranie pracowników sieci Elektrowni Warszawskiej, poświęcone sprawie oszczędności.

Pocztowcy okręgu warszawskiego stają do Czynu 1-Majowego

Pracownicy pocztowo-telekomunikacyjni okręgu warszawskiego przyjęli szereg zobowiązań dla uczczenia święta 1-majowego.

Na wyniki nie trzeba było długo czekać. Pierwszy numer »Gromady« wyszedł 6 marca.

Praca starostów grodzkich wymaga dobrego przygotowania

Wydział Administracyjny Z.M. zorganizował ostatnio 3-miesięczny kurs dla starostów i wicestarostów grodzkich.

Trzeba dbać o racjonalizatorów pracy

Siedzieliśmy w mieszkaniu tow. Tadeusiaka — majstra z oddziału pończoszarni PZPW Nr 1.

Pod czułą opieką społeczeństwa rozwija się warszawskie ZOO

Warszawski ogród zoologiczny stanowi w »czepku się rodził«. By czymże innym wytłumaczyć fakt, że mimo mikroskopijnych zasobów gatunkowych ze strony Zarządu Miasta, egzystuje a nawet rozwija się coraz bardziej.

Narada pracowników socjalnych przemysłu włókienniczego

(e) W Domu Kultury PZPB Nr 1 w Łodzi odbyła się ogólnokrajowa narada pracowników socjalnych przemysłu włókienniczego.

ZMP-owiec z »Paławag« osiągnął 400 proc. nowej normy

(e) Ślusarz »Paławag« Stanisław Rolek, aktywista ZMP...

20 tys. książeczek

Okręg warszawski zainicjował pierwszy w Polsce, szeroko zakrojoną akcję popularizacji książeczek oszczędnościowych.

Bezplatne inwestycje

Ostatnio np. Zarząd Miejski zdecydował włączyć do ZOO cały park praski.

12 lat więzienia dla zbrodniarza hitlerowskiego

(e) Sad Okręgowy w Katowicach skazał na karę 12 lat więzienia hitlerowskiego zbrodniarza wojennego.

Frontem do interesantów

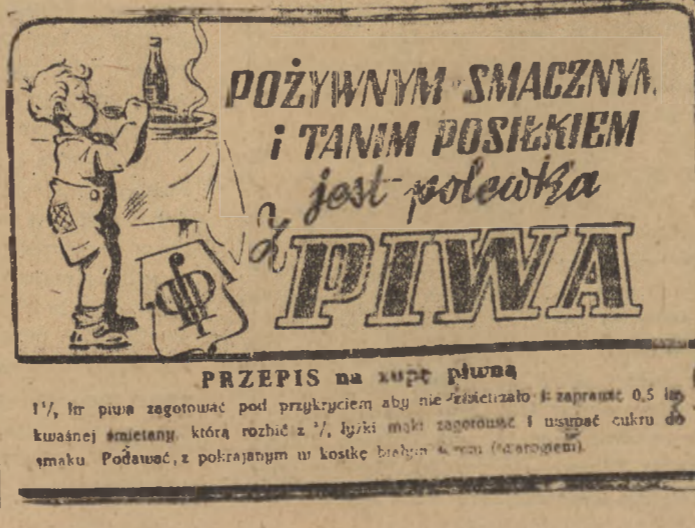
Specjalną wagę przywiązując się do odpowiedniego traktowania interesantów, do jak najwyższego załatwienia każdej sprawy, zgodnie z przepisami prawa administracyjnego.

Przedmiotem domów w robotniczej Łodzi

W Łodzi przystąpiono do remontów domów z Funduszu Gospodarki Mieszaniowej.

Praca starostów grodzkich wymaga dobrego przygotowania

Wydział Administracyjny Z.M. zorganizował ostatnio 3-miesięczny kurs dla starostów i wicestarostów grodzkich.

RADIO - PIĄTEK - 4 KWIEŃNIA. Signal czasu: 5.10, 12.00, Wiadomoś: 5.15, 6.10, 7.00, 8.00, 12.64, 16.00, 17.45, 20.00, 23.00.

»TRYBUNA LUDU« Wydawca: Komitet Centralny Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej.

OGŁOSZENIA DROBNE. Zgubiono zaświadczenie RKU na nazwisko Gajewski Jerzy.

B. N. Tolstoj, laureat stalinowskiej premii, zasłużony artysta RSPRR...

Na półce z książkami

Zbrodnia ludobójstwa

Jerzy Sawicki: Ludobójstwo. Od pojęcia do konwencji 1933 - 1948. Kraków, 1949 r. str. 221.

Książka dra Jerzego Sawickiego, prokuratora Najwyższego Trybunału Narodowego, obrazuje jasno jeden fragment walki państw obozu demokracji i pokoju z ZSRR...

wistemu źródłu zbrodni ludobójstwa, przeciwwstawiali się klauzulom, zwołanym przeciwko propagandzie rasizmu...

Zdawaloby się, że sama wizja powtórzenia się okropności lat 1933 - 1949 powinna była wystarczyć dyplomatom...

Stanowisko państw obozu imperialistycznego w sprawie konwencji o zwalczaniu zbrodni ludobójstwa jest zresztą zgodne z ich całą polityką...

Advertisement for 'Burza' magazine featuring 'Tia Erenburg' and 'Burza' logo.

Teatr

Wzbożacy burżu i zbankrutowany feudal

Wznawienie głosne — wielokrotnie na scenach polskich (gości pierwszy w roku po prapremii) serialu parafazy grywanej — senci komedii Augiera...

ZIEC PANA POIRIER. Komedia w 4 aktach Emila AUGIER i Juliusza SANDEAU. W przekładzie Marii Bechozyc-Rudnickiej. Premiera w Teatrze MELO DRAM w Łodzi.

temperamentów i stylu pozorów, rozpląta tęgowy most porozumienia w postaci oskarżającej...

Przypomnijmy podstawowe fakty. Augier napisał „Zięcia” komedie mocno wrośnie w ówczesny rzeczywistość społeczną i obyczajową — w 1855 roku. Co to za czas?

Od zwycięstwa mieszczaństwa nad feudalizmem minęło przeszło pół wieku. Od zwycięstwa mieszczaństwa nad pierwotnymi ruchami rewolucyjnymi proletariackimi...

Co w trzech warunkach robi satyra obyczajowa, komedia społeczna, sztuka małego realizmu? Godzi swola dobroduszną ironią w skłócenie powierzchowne klas rządzących...

Wielki jest widzący, który wie, że Zięcia — komedia — to nie jest „Zięcia”, a jest „Zięcia” — to jest „Zięcia” — to jest „Zięcia”...

Na tę apoloję młodzieńczej miłości, mogliśmy patrzeć chłodnym okiem obserwatora, gdyby wszczęła i całkowicie należała już wiażba burżuazji do przeszłości...

Posostaje drugi element, drugi dno satyryczne. Bo może sztuka imo woj autora spełnia jakieś funkcje demaskatorskie? Chwilami można mieć takie wrażenie...

KROPKI NAD „i”

(FORRE) STAL Rząd francuski zabronił importowania stali z zachodnich Niemiec.

PRIMADONNA WYWIADU Paryska korespondentka sensacyjnego tygodnika włoskiego „Europeo” przeprowadziła wywiad z Kravczenką.

magniole, z które słowami na ustach jego dziadów naprawdę wieszali arystokratów na latarniach. Ale potem znów powracamy do mieszczańskiego lukru i satyry, oczyszczonej zjadu.

I jeszcze jedno: „Zięca pana Poirier” całkiem wyraźnie miał się stać odpowiedzią literatury na ponizenie mieszczaństwa, ukazane w sławnym „Grzegorz Dyndale” Moliera...

Ostatnia uwaga: pod względem formalnym Augier — nazywany „wnukiem Moliera” (jak to przypomniał bardzo dobrze robotnik i za niską cenę dołączający do programu numer „Łodzi Teatralnej”) poświęcił mieszczańskiej komedii francuskiej z połowy XIX wieku...

Wielu moich przyjaciół spośród pracowników ambasady opowiadało mi, że agenci wywiadu amerykańskiego, udający dyplomatów...

ZADOWOLENI „OBROŃCY” Rzecznik francuskiego ministerstwa spraw zagranicznych wyraził zadowolenie z powodu paktu atlantyckiego.

Prawda o dyplomatach amerykańskich

Annabella Bucar

Urzędnicy wydziału konsularnego nie wdrażają się przed użaleniem zafatwienia próby interesanta od szczeroci odpowiedzi na stawiane mu pytania.

Znam takie wypadki i oburzają mnie zawsze do głębi tak cyniczne wykorzystywanie bezradnych starców do pracy szpiegowskiej przeciwko ZSRR.

Nieprzewycięzione przeszkody

Agentów wywiadu amerykańskiego zatrudnionych w wydziale konsularnym nie obchodzi wcale fakt, że, wciągając interesantów do roboty szpiegowskiej, narazają ich na poważną niebezpieczeństwo odpowiedzialności karnej przed władzami radzieckimi.

Bo też ich jedynym zadaniem jest zebranie jak największej ilości takich informacji, bez względu na nieuniknione ryzyko dla informatorów.

Ten właśnie cyniczny stosunek do ludzi najbardziej mnie zawsze oburzał, ale moje stanowisko w ambasadzie nie dawało możliwości przeszkodzenia temu czelnemu postępowaniu agentów wywiadu amerykańskiego.

Nawet angiolicy

Zdarzało się nawet, że redaktor Durbrow donosił mi, że czołwicy ambasady bolszewickiej przetrzymali w formie memoriałów...

Agenci wywiadu amerykańskiego nieraz uskarżali się, że wbrew im wśród obywateli radzieckich napotyka na nieprzewycięzione przeszkody, przysparzając im wiele przykrości.

Z tego też powodu agenci wywiadu amerykańskiego, pragnąc zyskać uznanie swych władz przełożonych — a należy podkreślić, że kierownictwo wywiadu w Waszyngtonie domaga się wzmożenia działalności szpiegowskiej w ZSRR — szukają sobie pomocników wśród ludzi zdemoralizowanych i wyrzutków społeczeństwa radzieckiego.

Gdy szpiegdy amerykańscy zwerbowani wśród tych szumowin wpadali w ręce władz radzieckich, agenci wywiadu amerykańskiego rozpowszechniali wśród pracowników ambasady USA i innych placówek dyplomatycznych w Moskwie, pogłoski o aresztowaniu w Związku Radzieckim „niewinnych ludzi”.

Instrukcje ambasadora - szpiega

Gdy zawodowy agent wywiadu, generał Smith, przybył do Moskwy w charakterze ambasadora, skrytykował wiele postunięć i zarządzeń Harrimana, który był agentem wywiadu tylko z powołania.

Smith zmuszał do zajmowania się robotą szpiegowską dosłownie każdego pracownika ambasady, do najpodrzedniejszego urzędniczego włacznictwa, niezalenie od tego, w jakim wydziale

był zatrudniony. Polscy ci prawem konsulom ambasady nawigację krótkowzrostu kontaty z obywatelami radzieckimi, wstawiali się z nimi w rozmowy na przeróżne tematy, wciągając ich w niebezpieczny świat „wających” i „nieających”...

Także ambasador Smith, jak i redaktor Durbrow, urzędnicy ambasady amerykańskiej w Moskwie i w odwodzie moskiewskim, niejednokrotnie korzystając z formy politycznej, narazili ich na poważną niebezpieczeństwo odpowiedzialności karnej przed władzami radzieckimi.

W moim liście do szpiegowi Smitha i Durbrowa, urzędnicy ambasady amerykańskiej w Moskwie i w odwodzie moskiewskim, niejednokrotnie korzystając z formy politycznej, narazili ich na poważną niebezpieczeństwo odpowiedzialności karnej przed władzami radzieckimi.

Zdarzało się nawet, że redaktor Durbrow donosił mi, że czołwicy ambasady bolszewickiej przetrzymali w formie memoriałów...

Wszystko to dzieje się wbrew woli władz radzieckich, wbrew ich polityce, wbrew ich interesom, wbrew ich honorowi.

Wszystko to dzieje się wbrew woli władz radzieckich, wbrew ich polityce, wbrew ich interesom, wbrew ich honorowi. Gdy przywitany ambasador oprowywał raport w jakiegokolwiek bądź sprawie, zawsze z kartofkami w komaszach...

Żółta informacja

Niektórzy postępowo upodabiali pracowników ambasady do robotników wydziału szpiegowskiej roboty.

Kiedy wrócił mi z podziękami do Odesy, zwróciłem się do niego z pytaniem, czy był w Waszyngtonie, czy w Moskwie, czy w Warszawie, czy w Londynie, czy w Paryżu, czy w Brukseli, czy w Amsterdamie, czy w Genui, czy w Mediolanie, czy w Wenecji, czy w Rzymie, czy w Neapolu, czy w Barcelonie, czy w Madrycie, czy w Lizbonie, czy w Sztokholmie, czy w Göteborgu, czy w Kopenhadze, czy w Warszawie, czy w Moskwie, czy w Warszawie...

23 Sergiusz ucieszył się na wiadomość, że orderę wtręcać będzie generał-major Pietriakow. Kilkakrotnie widział generała na przeprawie, ale czas był gorący, więc nie zdążył przyjrzeć się człowiekowi, o którym dużo słyszał; zapamiętał jedynie, że generał jest niedużego wzrostu i z lekka kuleje.